

[Dræbøye]

Under indtryk af det gjorde vi det, at vi genfremsatte lovforslaget i foråret 1982. Det blev afvist både af miljøministeren og af den socialdemokratiske ordfører ved førstebehandling, og det forsøg, jeg gjorde på i et samarbejde med den daværende miljøminister i hvert fald at få indkredset, hvor der var en mulighed for at komme igennem med nogle ændringer, blev pure afvist. Der var ikke nogen som helst forhandlingsvilje fra den daværende socialdemokratiske miljøminister.

Jeg synes, dette forhandlingsforløb ganske klart understreger, at socialdemokratiet tilsyneladende er bedst i opposition, er mest miljøbevidst i opposition og i øvrigt har det ligesom den omvendte synder, der er blevet så stærk i troen, at man er blevet så forblændet, at man ikke kan se virkeligheden mere.

Formanden:

Der er stadig væk kolossalt megen larm, ikke mindst ude i sidegangen.

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Hr. Sønderby spurgte, om lovforslagets bestemmelser var i overensstemmelse med landbrugslovens § 7 a. Det er givet, at dette lovforslag er et selvstændigt lovforslag, men jeg skal gerne lige checke af sammen med landbrugsministeren, at sagen er i orden, inden tredje behandling.

Ved førstebehandlingen af dette lovforslag til ændring af naturfredningsloven udtrykte jeg stor sympati for hensigterne bag forslaget. Forslaget vidner om stor forståelse for og interesse i at beskytte vore enestående landskabs-, kultur- og naturværdier.

Lovforslaget peger også på en række væsentlige områder, hvor der er behov for at styrke naturbeskyttelsesarbejdet. Jeg udtrykte imidlertid ved første behandling betænkelighed ved de konkrete forslag til løsninger af problemerne, og jeg understregede det vigtige i, at naturfredningsloven også fremover hviler på et bredt folkeligt og politisk grundlag.

Lovforslaget har nu været igennem en positiv og konstruktiv behandling i udvalget. Der er på denne baggrund opnået enighed mellem det radikale venstre og regeringspartierne om de ændringsforslag, som jeg har fremsat til lovforslaget.

Som det fremgår af betænkningen, kan et flertal i udvalget tilslutte sig disse ændringer.

Forslagene udgør efter min opfattelse et velafbalanceret hele, der på én gang tilgodeser behovet for at styrke beskyttelsen af kultur- og naturværdier, og som samtidig tilgodeser hensynene til andre samfundsinteresser, bl.a. landbrugsinteresserne.

Forslagene er herudover – og det vil jeg gerne specielt fremhæve vigtigheden af – udtryk for et overordentlig stærkt ønske fra regeringen og regeringspartierne og fra det radikale venstre om at nå frem til politisk afbalancerede løsninger, som kan vinde en bred accept i befolkningen, også hos de grupper, der direkte berøres af forslagene. Naturfredningsloven er jo som andre love inden for miljøområdet bedst tjent med sådanne brede løsninger, som befolkningen forstår og erkender behovet for.

Jeg vil herefter knytte enkelte kommentarer til de væsentligste dele af lovforslaget og ændringsforslagene.

Heder, strandenge, strandsumpe og mindre søer er særlig truede naturtyper, hvor der er behov for øget beskyttelse. Ændringsforslagene betyder, at grænsen for beskyttelse hæves i forhold til det oprindeligt fremsatte forslag. Ikke desto mindre betyder forslagene, hvis de vedtages, en betydelig styrkelse af beskyttelsen af disse naturtyper. Jeg tror, at vi med ændringsforslagene på én gang har fundet et niveau for beskyttelsen, som er tilfredsstillende ud fra en landskabelig og biologisk synsvinkel, og som samtidig vil vinde accept og forståelse i befolkningen, også hos de landmænd, der direkte berøres af bestemmelserne.

Jeg vil gerne understrege, at vi ved at fastsætte nogle grænser for den generelle beskyttelse af småbiotoper ikke har sagt, at mindre områder ikke kan være beskyttelsesværdige; bl.a. bør amtskommunernes arbejde i forbindelse med fredningsplanlægningen med at beskytte disse mindre områder fortsætte.

De muligheder, vi i dag har for at beskytte kirkerne, er fredninger efter naturfredningslovens kap. 3 om bevaring af lokalplaner efter kommuneplanloven. Jeg tror, at disse regler sammen med nye bestemmelser i naturfredningsloven vil give et godt grundlag for det videre arbejde med at beskytte vore kirkers omgivelser. Vore kirker på landet er næsten altid opført sådan i landskabet, at de